

Gave - skuffelse...

Nær ved vor bolig, der bor en kvinde,
vi kender hende begge, som husets veninde.
Hun er god i en have, - det er ikke ilde,
vi blev så tilpasse' fordi hun det ville...

Hun nemlig har lovet dens ukrudt betvinge
og i givet fald mod det, - sit skuffejern svinge...
Imens vi to gamle så drager til Sydens varme,
hvor solen vil skinne på mave og barme...

Der vil vi os begge med mad og rødvin fylde,
sådan rigtigt sidde, - eller ligge - og tulle' ...
ja, der vil vi ikke lave en ski' ...
Blot af vel' levned' tage en ordentlig bid...

Veninde, - vi lover at sende dig tanker,
når flittigt vort ukrudt du går der og sanker..
Du selv jo må sørge for mad og kaffe,
for det kan vi ikke, - henede fra skaffe...

Vi tænker så ofte på dig og vor have,
imedens vi ligger – med sol på vor' mave...
Vi ønsker til dig at købe en dejlig gave,
en rigtig god én, - skal du helt sikkert have...

**Ja, dette var virk'lig sådan vi tænkte, -
men hør nu blot her, - hvordan det nu endte...**
For alle vor' euro' var brugt på flasker med vine,
- vi lige af dem havde fundet en stime...

Vi altså i alle de flasker os rent forkøbte,
derfor fik vi svært ved at holde vort løfte...
Nu håber vi ikke, du helt os vil svingte...
Det der med vinen, - det havde jo ikke det sigte...

Vi håber, vi stadig kan ses som venner,
for vi fandt så den gave, - som her vi dig sender...
Faktisk var tanken slet ikke så fjern, -
din gave skal være, - et nyt **SKUFFE-JERN...!!!**